

[H. C. Andersen.]

Bestemmelser. Jeg vil haabe, at man kan forvalte Loven paa en saadan Maade, at man ikke lægger den Industri, som er kommet i Gang ved Hjælp af denne Saft, saa store Hindringer i Vejen, at den ikke mere kan trives. At Ministeren nu skal nedsætte et Udvalg, og gøre det hurtigst muligt, til at undersøge alle disse Forhold, som der ved denne Lejlighed har været talt saa meget om, og for hvilke Ministeren er blevet kritiseret, finder jeg ret og rimeligt.

Jeg skal i øvrigt ikke udtale mig videre om det foreliggende Lovforslag, men skal paa mit Partis Vegne anbefale, at man lader Lovforslaget faa en let og hurtig Gang igennem det høje Landsting og vedtager det her.

Krarup: Det er jo en god gammel Skik og Sædvane, at vi hvert Foraar i Rigsdagen faar forelagt et Lovforslag om en Sukkerordning. Saaledes som alle andre, der har haft Ordet i denne Sag, maa jeg beklage, at Lovforslaget i Aar fremsættes saa sent. Det er i Virkeligheden saa sent, at Kornsaeningen allerede er i fuld Gang. Hvis man ønsker et større Areal tilsaat med Sukkerroer — og heri er jo hele Samfundet i høj Grad interesseret —, hvis der ved dette Lovforslags Bestemmelser gives Roedyrkerne saadanne Vilkaar for Roedyrkingen, at disse kunde ønske at tilsaar et større Areal, end de oprindeligt havde paa-tænkt, er det jo ikke saa godt, hvis der allerede er saaet Byg eller Havre i Markerne. Saa er det ligegyldigt, hvor god en Pris der bydes; Tidspunktet er forpasset. Jeg finder derfor, at det er meget betimeligt, og i hvert Fald slet ikke overflødigt, at der, saaledes som Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. H. C. Andersen, sagde for lidt siden, i Lovens § 10 fastsættes en bestemt Dato, nemlig den 15. Februar 1947, inden hvilken næste Aars Lovforslag om en Sukkerordning skal forelægges Rigsdagen.

Jeg maa ligeledes beklage, at den højtærede Handelsminister ikke som sine For-gængere har kunnet forhandle sig til Rette med Roedyrkerne om en Ordning, som disse kunde tiltræde. Ved andre Foranstaltninger, der vedrører Landbruget, f. Eks. Kornlov, Smørlov, Flæskeordning og den Slags, har det gennem Forhandlinger med Landbrugets Organisationer tidligere været muligt at naa til Enighed om Forslag, som Landbrugets egne Mænd har forhandlet sig til Rette om. Men her skydes Roedyrkerens Ønsker til Side, saa at de Ændringer, som Forholdene kræver for at faa en tilstrækkelig

Sukkerproduktion, maa gennemføres af den højtærede Handelsminister paa Trods af de interesserede. De maatte altsaa gennemføres under Lovforslagets Behandling i det andet høje Ting. Jeg føler Trang til her at anerkende den Indsats, som mit Partis Ordfører i det andet høje Ting, Hr. Victor Larsen, har ydet for at naa den Ordning, som vi nu har til Behandling her, en Ordning, som har Mulighed for at blive accepteret af Roedyrkerne, og som altsaa til-sikrer Befolkningen, at der — i hvert Fald rimeligvis — næste Aar kan gives i det mindste samme Sukkerration som i Aar, foruden at der er Mulighed for Eksport af Sukker til Bytte for Varer, som vi ikke selv kan frembringe. Jeg kan derfor tiltræde og anbefale de i Lovens § 3, 1ste Stykke, fastsatte Forhøjelser af Roeprisen, der kan betragtes som en Præmie for at udvide Sukkerroearealet. Jeg kan saa meget mere anbefale disse Forhøjelser, som de ikke vil bevirke en Fordyrelse af Sukkeret. For hvis det gaar saadan, at vi faar et større Areal tilsaat med Sukkerroer og der deraf følger en højere Roepris, vil den større Sukkerhøst gennem den højere Eksportpris rigeligt udligne denne Merbetaling.

I Ændringen til Lovens § 1 fastsættes der Ret til at kontrollere den Produktion af Sukker, som fremkommer ad anden Vej, og naar jeg bruger Udtrykket „ad anden Vej“, ved man, at det drejer sig om de saakaldte Saftroer, og det har jeg slet ikke noget imod.

Mange forskellige Faktorer har Betydning, naar der skal skaffes Landet en stor Sukkerhøst. Vejr og Vind er vi — heldigvis — ikke Herrer over, men en saadan Ting som Tilførsel af tilstrækkelige Mængder af Kunstgødning har sin store Betydning, og her er der en lille Fremgang at notere i Forhold til de foregaaende Aar, saa derfor skulde der være Mulighed for en bedre Sukkerhøst i Aar end tidligere. Tilbage er Spørgsmaalet om tilstrækkelig Arbejdskraft. Jeg beder den højtærede Handelsminister, der paa en Maade har Ansvaret for, at der produceres Sukker nok, om at forhandle med sin Kollega, Arbejds- og Socialministeren om at have Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold. For Øjeblikket ser det unægtelig ud til, at det er vanskeligt at skaffe Arbejdskraft til Landbruget, Landets Hovederhverv, til Trods for, at Lønningerne i Landbruget nu maa siges at være tilfredsstillende, i hvert Fald set fra Lønmodtagernes Standpunkt. Maaske kunde et skønsomt Udvalg af de her i Landet værende ca. 200 000 Flygtninge beskæftiges i Roemar-